

A világváros szórakozik

MOLNÁR FERENC

Itt Pesten van egy rettenetes valami, aminek átkát nyögi a mi szórakozásunk egész kérdése. Ez az, hogy – nem tudni, miért – a rendőrség azt hiszi, hogy a könnyebb mulatság: nyári üdülőhely, orfeum, varieté, café-chantant feltétlenül összekötendő a prostitúció kérdésével, és hogy ez a sok szórakoztatóhely mind arra való, hogy kényelmes megoldásává legyen ennek a kérdésnek, amelyen tulajdonképpen éjjel-nappal kéne a fejét törnie az ilyen nagyváros legfőbb kapitányainak. Csudálatos, hogy az artisták, akik a maguk erkölcsi érdekeit oly okosan, oly becsületesen és oly tüntetőleg szokták megvédeni, ebbe szó nélkül belenyugosznak. Külföldi ember el se hinné, hogy nincs Budapesten színházon és kabarén kívül mulatóhely, amelynek tövén ne virágoznék. [...]

Ahol nő van, ott könnyű a pénz. Ahol nő van, ott egy forint egy rózsa, és öt forint az egy forint nyolcvanas pezsgő. Ahol nő van, ott fogy az alkohol, a jó szivar, és ott játszik a cigány. Vagyis: ahol nő van, ott a vállalkozó tőkéje száz, kétszáz és ötszáz percentet hoz, ami régi igazság, s amit sokkal népicsebben szoktak az emberek kifejezni, amikor maguk közt sóhajtva arról beszélnek, hogy tulajdonképpen mégiscsak mi a legjobb üzlet. Járnak köztünk komoly képpel urak, akik mint mulatóhely-igazgatók szerepelnek, akik a pénzüket szegény lányok bőrén szerezték és szerzik, anélkül, hogy becsületesen vállalnák a leköpettetést, ami kijár egy tisztességes társadalom részéről azoknak, akik üzleti vállalkozásnak fogják fel a mások szexuális nyomorúságát. Hisz ha ezeknek az uraknak kalapot emelünk, akkor az alkalomszerző dáma-áknak kezet kellene csókolnunk! Ezek az urak soha nem fognak tiltakozni az ellen, hogy a két ügy egyesítve van. Sőt ha új orfeumot nyitnak, egyenesen erre alapítják a részvénytársaságot. Részvényt pedig szabad venni, mert hisz a tőke megosztásával a szegény is megoszlik, s az emberre olyan kevés jut belőle, hogy azért ugyan mukkanni sem érdemes. [...]

(Pesti Napló, 1908. november 1.)